FASHION

LAKIS GAVALAS

DESIGNER

interview

Addicted

TO LIFE!

Lakis Gavalas
Fashion Designer

“ΟΤΑΝ ΓΕΝΝΗΘΗΚΑ, ΔΕΝ ΗΞΕΡΑ ΟΤΙ ΣΤΗΝ ΖΩΗ ΜΟΥ ΘΑ ΕΙΜΑΙ ΕΝΑ "ΜΟΥΛΑΖ". ΑΥΤΟ ΤΟ ΑΨΥΧΟ ΠΟΥ ΔΙΑΜΟΡΦΩΝΕΙ ΕΝΑΣ ΣΧΕΔΙΑΣΤΗΣ.”

Ο κ. Γαβαλάς σε μια συνέντευξη εφ όλης της ύλης, μας μιλάει για το παρελθόν, το παρών αλλα και για τα σχέδια του για το μέλλον. Ένας άνθρωπος που έχει ζήσει ένα lifestyle που πολλοί λίγοι στην Ελλάδα μπόρεσαν να το ζήσουν, ενώ πέρασε και μέσα από τις φυλακές του Κορυδαλλού και βγήκε αλώβητος.
Ένας άνθρωπος γεμάτος ζωή και ταπεραμέντο. Δημιουργικότητα και άφθονη θετική ενέργεια, αφήνει τις σκέψεις του και τα συναισθήματα του να "ξεδιπλωθούν" μέσα απο την συζήτηση μας και να τον γνωρίσουμε καλύτερα. Δεν διστάζει να μας μιλήσει για τα χρονια πριν την αναγνωρισημότητα, στην γειτονιά του Κορυδαλλού (Αθήνα) όπου γεννήθηκε και μεγάλωσε. Για την οικογένεια του αλλα και για τα πρώτα του βήματα στο εμπόριο, νεαρός ακόμα, εργαζόμενος ως πωλητής για παιδικές τσάντες στο Μοναστηράκι. Ένας άνθρωπος που έχει μάθει στη στέρηση και να είναι αισιόδοξος και αυτό ακριβώς μας δείχνει και μέσα απο το βιβλίο του. Όταν πέφτεις, να σηκώνεσαι, να ξεσκονίζεσαι και να προχωράς. Στο τέλος, (αν καταφέρεις να ξανα σηκωθείς) θα δεις ότι το πέσιμο που σου συνέβει θα είναι σαν μια γρατζουνιά και η γρατζουνιά δεν αφήνει πληγή. Κάτι που του το έμαθε ο παπούς του όταν έπεφτε με το ποδήλατο.
"Έλα μωρέ, μια γρατζουνιά είναι."
Με τον ίδιο τρόπο αντιμετωπίζει και την ζωή, όπως τότε το ποδήλατο.

Πείτε μας λίγα λόγια για τα παιδικά σας χρόνια; Ποιες αναμνήσεις κρατάτε στο πέρασμα των χρόνων;

Γεννήθηκα (6/8/1952) και μεγάλωσα στην γειτονιά του Κορυδαλλού (Αθήνα).
Πήγα σε ένα ιδιωτικό δημοτικό και μεγάλωσα παίζοντας σε μια αλάνα δίπλα απο το σχολείο και το σπίτι μου όπου μπορούσα να ακούσω την φωνή της μητέρας μου όταν με φώναζε, έπειτα πήγα στην Ελληνογαλλική σχολή "Saint-Paul" όπου εκεί τελείωσα το Γυμνάσιο. Υπήρχε κοντά μας στην οικογένεια πάντα, ο παππούς (Παναγιώτης) και η γιαγιά καθώς και η αδερφή της μητέρας μου (Παναγιώτα) που ήταν μοδίστρα. Συγκεκριμένα αυτή μου έραψε και τα πρώτα μου ρούχα. Έχω ακόμα μια φωτογραφία που μου είχε φτιάξει μια ριγέ μπλούζα και ήμουν σαν ναυτάκι, το 62'.

Το πρόσωπο όμως που με επιρέασε πιο πολύ από όλα τα μέλη της οικγένειας μου, ήταν ο παππούς μου ο Παναγιώτης. Ακόμα θυμάμαι που φορούσε την ρόμπα του και καθότανε στην πολυθρόνα. Έβαζε φιλέ στα μαλλιά του γιατί είχε αρκετά. Ήταν πάντα πολύ περιποιημένος και πρόσεχε πολύ το σώμα του και την καθαριότητα του. Φορούσε πάντα ένα πολύ ελαφρύ άρωμα με γαρδένια και γιασεμί.
Όλες αυτές οι μυρωδιές και η αισθητική με επηρέασαν άρα ναι, ο παπούς μου ο Παναγιώτης μπορώ να πώ ότι έπαιξε καταλυτικό ρόλο στην ζωή μου. Τώρα όσων αφορά την διαμόρφωση του χαρακτήρα μου, μπορώ να πω ότι ο χαρακτήρας μου απο τότε έως σήμερα μεταβάλλεται και διαμορφώνεται καθημερινά απο τα εξωτερικά ερεθίσματα όπως το γυμναστήριο, μια γκαλερί, γενικά μου αρέσει να παίρνω διάφορα ερεθίσματα απο την ζωή.

Δεν επαναπαυεσαι ποτέ και πουθενά δηλαδή με λίγα λόγια;

Όχι ποτέ. Ακόμα και στις κακουχίες, στα ζόρια δηλαδή, που λέμε.
Είμαι ευγνώμων για όλα τα δύσκολα που πέρασα. Φαντάσου ότι έχω ταξιδέψει με τρένο 10 ώρες όρθιος.Ηταν ένα βρομερό βαγόνι, που είχε μέσα πουλερικά, τυριά κ.α. Αυτό για μένα ήταν πιο σκληρό από την φυλακή – ή έτσι το νιώθω εγώ. Φαντάζεσαι να μην είχα γνωρίσει τι θα πει ζόρι στην ζωή μου; Το μόνο που θέλω στην ζωή μου είναι να ζω αξιοπρεπώς και να δημιουργώ.
Ακόμα και σε δύσκολες καταστάσεις θεωρώ ότι μπορώ να μεταλαμπαδεύω τις γνώσεις μου.
Προσπαθώ και μου αρέσει, όλα τα αρνητικά που εμφανίζονται στην ζωή μου να τα μετατρέπω σε θετικά.

"Η δικιά μου αποστολή πιστευω ότι είναι να δημιουργώ, να είμαι σωστός άνθρωπος, και να προχωράω"

Το αναφέρω και στο βιβλίο μου με μια απλή φράση " ο απαισιόδοξος παραπονιέται για τον άνεμο.
Ο αισιόδοξος περιμένει τον άνεμο να αλλάξει. Και ο ρεαλιστής ρυθμίζει τα πανιά." Το θέμα είναι να προσαρμόζεσαι σε όλα τα "καιρικά φαινόμενα" και να μην μοιρολατρείς.
Εγώ προσαρμόζομαι γιατί θέλω να ζώ, μου αρέσει να απολαμβάνω κάθε στιγμή της ζωής. Δηλαδή ένας καπετάνιος δεν λέει δεν σαλπάρω επειδή έχει φουρτούνα. Αντιθέτως μπορεί να τον εξιτάρει κιόλας αυτό. Και να καταφέρνει να φτάσει στο λιμάνι που θέλει.
Αυτό για εμένα δεν λέγεται επιτυχία. Λεγεται αποστολή.

one
two
thre
1940-
2020
HELMUT NEWTON

Διδάσκεται σε σχολές. Συγκεκριμένα στην PANSIK και στα ΙΕΚ ΑΛΦΑ.
Πώς βλέπεται τα νέα παιδιά;

Κάθε τάξη μου έχει κοντά στα 40 παιδιά. Τα νέα παιδιά είναι πανέξυπνα και πολύ δραστήρια . Και το βιώνω σχεδόν καθημερινά μαζί τους, αρκεί να τους ενδιαφέρει αυτο που ασχολούνται. Και νομίζω αυτό ισχύει για όλους μας ασχέτως ηλικίας. Με διαφορετικό πάθος ασχολείσαι με κατι που σε ενδιαφέρει και με διαφορετικό με κάτι που σε αφήνει αδιάφορο.

Βλέπω με πόση ευκολία φτιαχνουν νέες εφαρμογες και εντυπωσιάζομαι. Μαθαίνω μέσα απο τα νέα παιδιά. Δεν απορίπτω τις νέες γενιές, όπως κάνουν αρκετοί. Σήμερα λένε πχ ότι τα νέα παιδιά ακούνε περίεργη μουσική όπως την τραπ. Εμείς δηλαδη δεν ακουγαμε περιεργη μουσική για την εποχή μας τότε; Δεν ακούγαμε **"Το Βαπόρι απο την Περσία"** που για την τότε εποχή ήταν κατακριτέο;

Χαίρομαι να δίνω χαμόγελο στον κόσμο.
Ο κόσμος, ιδίως, αυτην την περίοδο, έχει πολλά προβλήματα και μου αρέσει να τον κάνω να νιώθει όμορφα, θετικά!

Θέλω να σου πώ ότι κάθε εποχή έχει τα δικά της. Δεν σημαίνει ότι επειδή κάποτε ακούγαμε για ναρκωτικά πέρναμε και ναρκωτικά. Έτσι και τα σημερινά παιδιά δεν σημαίνει ότι επειδη τα τραγουδια που ακούνε έχουν κάποια λόγια, θα τα κάνουν και πράξη. Άν ένα παιδί θέλει να πάρει ναρκωτικά θα τα πάρει και ας το πηγαίνουν οι γονείς και στο κατηχιτικό. Είμαι 71 χρονών και νομίζω ότι σε κάποια πραγματα σκέφτομαι λιγο πιο "open mind" νομίζω.

Δεν παίρνω ναρκωτικά, δεν πίνω, δεν καπνίζω και στο σπίτι μου δεν υπάρχουν χάπια ή φάρμακα ενώ άλλοι στην ηλικία μου... άστο. Πιστεύω ότι όλα αυτά είναι θέμα έξαρσης και της ηλικίας. Θεωρώ ότι χρειάζεται να υπάρχει πειθαρχία και με διάλογο μπορεις να καταφέρεις να θέλει το παιδί μόνο του να αποτραβηχτεί απο κάποια πράγματα. Εγώ αυτό κάνω με τα παιδιά που διδάσκω και θεωρώ ότι το έχω πετυχει σε μεγάλο βαθμό.

Αν σου έλεγε κάποιος ότι μπορείς να γυρίσεις τον χρόνο πίσω, που θα ήθελες να βρεθείς;

Πουθενά. Εδώ που είμαι. Και αν μου έλεγαν να αλλάξω κάτι, δεν θα άλλαζα τίποτα και πάλι το ίδιο μονοπάτι θα επέλεγα.
Μέσα απο αυτό το μονοπάτι είμαι ο άνθρωπος που είμαι σήμερα.
Αν και πέρασα πολλές αντιξοότητες δεν θα επέλεγα κάτι άλλο. Πολλές οι προτάσεις, ακόμα και τώρα για να φύγω απο την Ελλάδα και να πάω στο εξωτερικό αλλά δεν θέλω να φύγω απο την Ελλάδα, ακόμα και μετα απο όσα πέρασα.
Αγαπάω την Ελλάδα.
Εγώ θέλω την Ελλάδα που μέσα απο αυτήν εξελίχθηκα. Θέλω να κάνω και άλλα για την Ελλάδα. Θέλω να την εξελίξω μέσα απο την δικιά μου δουλειά και με αυτό που ξέρω να κάνω καλύτερα. Να δημιουργώ ρούχα, μόδα, διδασκαλία. Μου αρέσει να δίνω γενικά.
Είμαι δοτικός σαν άνθρωπος.
Θέλω να σου πω η εξέλιξη της Ελλάδας δεν είναι μόνο δύο νησιά για τους καλοκαιρινούς μήνες και τον υπόλοιπο χρόνο, το απόλυτο τίποτα. Υπάρχουν πολλά που μπορούμε να κάνουμε στην χώρα μας, πχ Τουρισμός.
Ο υπουργός Τουρισμού έχει πάει στην Κνωσσό; Έχει πάει στην Φαιστό; Να δώσει το παρόν του.

Θεωρώ ότι δεν είναι ωραίο να κρίνουμε και να επικρίνουμε γενικά τους ανθρώπους ούτε και τα νέα παιδιά αλλά να είμαστε δίπλα τους με υποστηρικτικό τρόπο με όποια αρμοδιότητα και αν έχουμε στην ζωή τους, είτε ως δάσκαλοι είτε ως οικογένεια. Και σίγουρα να τα διδάσκουμε πειθαρχία με ωραίο τρόπο. Σε ένα παιδί πρέπει να του δίνεις εναλακτικές. Μπορεί ένα παιδί να κάνει κάποιο λάθος, δεν έχει νόημα να του "τραβήξουμε το αυτί" αλλά να του πούμε αντι για αυτό θα μπορούσες να κάνεις αύτο και αυτό. Εναλακτικές.

Αγαπάω την Ελλάδα και τους ανθρώπους της γιατί μέσα απο αυτήν έγινα ο άνθρωπος που είμαι σήμερα. Μέσα απο αυτήν εξελίχθηκα! Αυτοί οι άνθρωποι με αναδείξαν(ε).

Γενικά πιστεύω ότι στην Ελλάδα μπορούμε να κάνουμε πολλά πράγματα και έχουμε πολλά να δώσουμε σαν χώρα, σαν κουλτούρα και σαν πολιτισμός. Δεν ξέρω και δεν μπορώ να καταλάβω γιατί δεν αξιοποιούμε αυτά που έχουμε. Είτε απο ανθρώπους είτε απο μνημεία. Άλλες χώρες δεν έχουν ούτε τα μισα απο αυτά που έχουμε αλλα βλέπεις ότι προσπαθούν να τα αναδείξουν υπέρ τους, χρησιμοποιώντας τα.

Δημιουργήσατε μια αυτοκρατορία και απο την μια στιγμή στην άλλη βρεθήκατε στη φυλακή. Πώς το διαχειριστηκατε και διατηρήσατε την ψυχραιμία σας και την λογική. Οποιοσδήποτε άλλος στην θέση σας θα κατέρρεε.

Καθόλου εύκολο δεν είναι, πίστεψε με.
Απλά αισθάνθηκα ότι έκανα ένα φιλμ με τη ζωή μου, που λέγεται «φυλακή». Υπήρχαν 3.000 κομπάρσοι, που ήταν οι κρατούμενοι, και εγώ ήμουν ο πρωταγωνιστής. Βέβαια, χωρίς λεφτά, γιατί ο Ντε Νίρο και οι άλλοι ηθοποιοί που κάνουν τέτοια έργα παίρνουν πολλά εκατομμύρια. Εγώ βγήκα χωρίς εκατομμύρια. Κοιμάμαι πολύ καλά το βράδυ, δεν έχω πάρει ούτε ένα χάπι, δεν παίρνω ναρκωτικά, δεν πίνω, δεν καπνίζω, έχω χιούμορ, και νομίζω το χιούμορ είναι αυτο που με κράτησε.
Μπήκα σε έναν ρόλο. Και αυτό το συνηθίζω στην ζωή μου όταν κάτι με πιέζει. Προσπαθώ να το βλέπω απο μια άλλη οπτική γωνία. Προσπαθώ να βγαίνω έξω απο την όποια κατάσταση και να γίνομαι θεατής της ζωής μου.

Έχετε μετανιώσει για κάτι στη ζωή σας;

Ναι. Έχω μετανιώσει που δεν σπούδασα οικονομικά. Έχω πει ότι, αν είχα σπουδάσει οικονομικά, θα ήμουν πιο υποψιασμένος για αρκετά πράγματα.
Και σίγουρα θα είχα αποφύγει τις κακοτοπιές που έπεσα.
Το δικό μου μεγαλείο σε γνώσεις περί του εμπορίου είναι ακαταλαβίστικο για την Ελλάδα, ακόμα και σήμερα που μιλάμε.
Στα 17 μου ηταν η πρωτη μου δουλεια, στο Μοναστηράκι.
Σε ένα κατάστημα με παιδικές τσάντες.
Έμαθα πολλά, απο εκεί, σε ότι αφορά το εμπόριο.

Τι σου λείπει απο την κάθε δεκαετία που πέρασε;

Απο την κάθε δεκαετία μου λείπει η απόδοση που είχα. Το κάθε μονοπάτι πλέον το περνάω σε διαφορετικούς χρόνους. Δεν είναι ίδιες οι ταχύτητητες που είχα. Απορίπτω δηλαδή μονοπάτια που δεν γνωρίζω.
Ξέρω πλέον τι θέλω και τι μπορώ να κάνω.

Επαγγελματικά που σας βρίσκουμαι τώρα; Ποια είναι τα σχέδια σας;

Επαγγελματικά, πλέον μετά απο όσα έχουν γίνει, μπορώ να πω ότι είμαι πάρα πολύ καλά.
Πέρα απο τις σχολές, βρίσκομαι ως σύμβουλος σε 3 μεγάλες Ελληνικές εταιρίες και σε μια μεγάλη επιχειρηση της Τουρκίας ως Art Director. Είναι μια μεγάλη κατασκευαστική εταιρία ξενοδοχείων , διαμερισμάτων αλλα και καταστημάτων.
Παράλληλα βρίσκομαι ως Ambassador σε μια εταιρία με υπέροχα Ιταλικά κρασιά στην Bologna (Μπολόνια) και στον χώρο του ρούχου με την **Temeno** που σε λίγες μέρες θα μπορούμε να δείξουμε νέες δημιουργίες, όσων αφορά το ένδυμα και για τον άντρα και για την γυναίκα, με υφάσματα υψηλής ποιότητας και design.
Νομίζω ότι είμαι πιο δημιουργικός απο ποτέ.
Έχει κυκλοφορήσει και το βιβλίο μου, "LOADED" απο τις εκδόσεις "ΑΓΚΥΡΑ" που είναι η αυτοβιογραφία μου και χαίρομαι γιατί ο κόσμος το έχει αγκαλιάσει με πολύ αγάπη. Τόση αγάπη που με έχει εντυπωσιάσει μπορώ να πω. Είχα μια άψογη συνεργασία με τις εκδόσεις "Άγκυρα" αλλα και με την Μαρία Βόλλη που το επιμελήθηκε και αυτό όλο φαίνεται απο το αποτέλεσμα.
Ξέρεις η αυτοβιογραφίες ως συνήθως βγαίνουν μετά θάνατον. Εγώ χαίρομαι γιατί το ζω όλο αυτό ενώ είμαι εν ζωή.

